

Barok

Kordian Bargieł 6b

Co znaczy Barok

- ▶ **Barok** (prawdopodobnie z port. barroco - perła o nieregularnym kształcie, z wł. - dziwność, nietypowość) - główny kierunek w kulturze europejskiej, którego trwanie datuje się od końca XVI wieku do XVIII wieku. ... **Barok** obejmował wszystkie przejawy działalności literackiej i artystycznej.

Epoka sprzeczności

- Był to okres wojen religijnych klęsk głodu i epidemii w Europie , ludzie nie byli pewni przyszłości . Wzrastał poziom wiary . Kultura barokowa rozpowszechniła się w XVI. Barok swoim zasięgiem objął do połowy XVIII wieku nie tylko Europę , lecz także posiadłości hiszpańskie oraz portugalskie.

Pałac w Wersalu pod Paryżem

„Dawid” Giovanniego Berniniego

Pokłon Trzech Króli

Barok w Polsce

- ▶ Styl baroku stał się popularny również w Polsce.
- ▶ Polscy magnaci budowali niesamowite budowle . Zamożni mieszcianie wznosili okazałe pałace. Celem wiernych były sanktuaria oraz kalwarie.

Kalwarie w Polsce

► Kalwaria Krzeszowska

Kalwaria Zebrzydowska

Bazylika Św. Krzyża w Lecce

Perła nad Dunajem we Wiedniu

Ciekawostki

- ▶ Pojęcie barok w odniesieniu do sztuk, a ściślej – architektury, wprowadzono po raz pierwszy we francuskiej Encyklopedii albo Słowniku nauk rozumowych, sztuk i rzemiosł Denisa Diderota (1751-1766). Słowo barokowy wyjaśniono tam jako „przymiotnik odnoszący się do architektury, będący synonimem dziwactwa”.
- ▶ Określenie „barokowy” w odniesieniu do muzyki po raz pierwszy pojawiło się w 1734 roku, w recenzji z premiery baletu Jeana-Philippe’a Rameau Hyppolite et Aricie w znaczeniu „osobliwy”, „dziwaczny”. Krytykowano nadużywanie dysonansów, uciążliwy hałas zamiast łagodnej harmonii dźwięków, nieznośną zmienność tempa, tonacji, niestałość nastroju.
- ▶ W 1751 roku terminem „barokowy” posłużył się również Jan Jakub Rousseau, pogardliwie charakteryzując w ten sposób muzykę włoską swoich czasów i zarzucając jej sztuczność. W swoim Słowniku muzycznym (1768 r.) „barokowymi” nazwał takie zjawiska w sztuce dźwięków jak zakłócanie harmonii, pojawienie się dysonansów, nienaturalność śpiewu. Podobnie niemiecki teoretyk Heinrich Christoph Koch w haśle barock w Leksykonie muzycznym własnego autorstwa (1802 r.) uznawał za „barokowe” te utwory, w których „melodia postępuje trudnymi do intonacji interwałami, harmonia jest skłócona i przeładowana dysonansami”.